

STATSMINISTERIET

Dato: 6. juni 2005

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. 1 og 2 af 24. maj 2005 stillet af Udvalget vedrørende Grønlandske Forhold vedrørende forslag til lov om Grønlands landsstyes indgåelse af folkeretlige aftaler (L 168).

Spørgsmål 1:

”Det fremgår af lovforslaget, at det grønlandske landsstyre ved at handle på Rigets vegne binder hele Riget, således at dispositioner på det udenrigspolitiske område binder alle dele af Riget. Det fremgår yderligere, at Grønlands landsstyre ikke vil kunne foretage dispositioner, der er i konflikt med de øvrige rigsdeles interesser. Hvordan agter regeringen i god tid at sikre, at man fra grønlandsk side ikke kommer så langt i en forhandling med tredjelande, at man reelt har bundet Riget til noget, der efterfølgende viser sig at være i konflikt med de øvrige rigsdeles interesser?”

Svar:

Statsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Udenrigsministeriet:

”Det fremgår af lovforslagets § 2, at loven forudsætter et nærmere samarbejde mellem regeringen og Grønlands landsstyre, og at regeringen efter forhandlinger med Grønlands landsstyre fastlægger nærmere regler for samarbejdet. Hovedlinien i det nærmere samarbejde er angivet i bemærkningerne til § 2. Udenrigsministeren vil på regeringens vegne – som nærmere angivet i lovbemærkningerne – udarbejde de nærmere retningslinier herfor, således at disse kan være klar i forbindelse med lovens ikrafttræden.

Hovedelementerne i samarbejdet vil være opretholdelse af en snæver løbende kontakt og den tidligst mulige løsning af tvivlsspørgsmål, samt en enkel e-postprocedure for underretning om forhandlinger og om færdige aftaler, inden de indgås.”

Jeg kan henholde mig til Udenrigsministeriets udtalelse.

Spørgsmål 2:

”Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at man godt ville kunne forestille sig, at der med lovens vedtagelse fremover vil kunne opstå tilfælde, hvor Danmarks deltagelse fuldt ud er dækket af EU, og hvor Kongeriget Danmark for så vidt angår Grønland derfor vil kunne optræde som en selvstændig part i fuldmagten. Hvordan agter regeringen at sikre, at den groteske situation aldrig opstår, at Danmark på den måde kommer i strid med Kongeriget Danmark?”

Svar:

Statsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Udenrigsministeriet:

”Fuldmagtsloven bygger på den grundbetragtning, at det som udgangspunkt ikke strider mod rigets interesser, at Grønland – under betegnelsen ”Kongeriget Danmark for så vidt angår Grønland” - forhandler og indgår folkeretlige aftaler, der alene angår overtagne sagsområder under de i øvrigt i loven angivne betingelser.

Loven bygger endvidere på den forfatningsretlige forudsætning, at landsstyret ikke via fuldmagten kan optræde på en måde, som strider mod rigets interesser.

Den samarbejdsordning, som er indeholdt i lovens § 2 sigter til at udbygge det allerede gode samarbejde, som findes mellem landsstyret og Udenrigsministeriet med hensyn til varetagelse af grønlandske interesser og sikring af rigets interesser.”

Jeg kan henholde mig til Udenrigsministeriets udtalelse.